

hvervsgrupper de end tilhører, vurderes efter det samme Princip, nemlig hvad en forstandig Køber vil give for Ejendommen. Og nu er Forholdet det, det lægger jeg ikke Skjul paa, at det største Fald er sket paa de største Ejendomme, men al Vurdering retter sig efter, hvad en Ejendom koster i Handel og Vandel med de Byrder og Forpligtelser, der hviler paa den. Saaledes maa der vurderes, og saaledes *bliver* der vurderet. Stillingen er ganske den samme, hvad enten det er smaa eller store Ejendomme, vi har med at gøre, og det siger sig selv, saa det skulde egentlig være overflødigt at nævne det. Jeg kan altsaa intet Hensyn tage til den Henstilling, det ærede Medlem Hr. Sundbo gjorde.

Sven: Kun for et enkelt Spørgsmaals Vedkommende skal jeg tillade mig at lægge Beslag paa Tingets Tid. Det Spørgsmaal, jeg vil have Lov til at fremdrage, er dette, om det kan anses for rimeligt og forsvarligt fortsat at lade alle Vejsager henhøre under Ministeriet for offentlige Arbejder. Da man i sin Tid gik til at oprette et Ministerium for offentlige Arbejder, henlagde man under dette Vejsagerne, som hidtil havde sorteret under Indenrigsministeriet, og efter de Forhold, som den Gang fandtes, kunde der formentlig ikke siges ret meget mod en saadan Flytning. Dels kaldtes Ministeriet jo populært Trafikministeriet — Vejene er jo et Led i Trafikken —, og der kunde ikke den Gang ret vel tænkes at opstaa Interessensmodsatninger mellem Vejsagerne og de øvrige Sager, der blev henlagt til dette Ministerium. Men efterhaanden har Forholdene ganske forandret sig. Automobilene har bevirket, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Trafikministeriet fortsat kan have disse Sager, trænger sig paa med en Styrke, der i de seneste Aar har været i absolut Stigning. Efterhaanden som Automobiltrafikken øgedes, mærkede Statsbanerne jo en i høj Grad generende Konkurrence fra den stærke Automobiltrafik, baade med Personvogne og med Varevogne, og det er givet, at Banerne for stedse har mistet en hel Del af den Personbefordring og Varetransport, som de hidtil har haft. Men end mere galt blev det jo, da Rutebiltrafikken begyndte og efterhaanden udviklede

sig. Rutebilerne har utvivlsomt taget meget fra Banerne, og set fra et rent banemæssigt Synspunkt kan man beklage det, men set fra Befolkningens Standpunkt er der neppe Tvivl om, at Rutebilerne har virket til den allerstørste Gavn; det er et Gode, den almindelige Befolkning har faaet, og som man ikke noksom kan paa-skønne. Man kan gøre Nar af Rutebilerne, man kan sige, det er et højst ubehageligt Befordringsmiddel, man kan beklage det stærke Slid, de øver paa Vejene, men man kan ikke komme udenom, at de er et utvivlsomt Gode for store Dele af Befolkningen. Naar der saa opstaa Interessensmodsatninger mellem Banerne og de forskellige Faktorer, der benytter Vejene, og naar saavel Banevirksomheden som Vejsagerne henhører under det samme Ministerium, fremkommer der meget let Mulighed for, at dette Ministerium ikke er i Stand til med tilstrækkelig Overlegenhed at skifte Sol og Vind lige. Efterhaanden som Udviklingen er skredet frem, er det vist blevet klart for flere og flere, at det i Virkeligheden, ogsaa rent teoretisk, er en umulig Opgave for det samme Ministerium at skulle varetage begge Interesser. Den Trafikminister og det Ministerium, der skulde evne dette, maatte være i Besiddelse af saadanne Egenskaber, som man ikke kan forudsætte hverken hos det enkelte Menneske eller hos et Ministerium.

Ser man paa, hvorledes Udviklingen er skredet frem, tror jeg ogsaa, at man, naar man ganske fordomsfrit vil se paa Spørgsmaalet, maa erkende, at Ministeriet fuldkommen har svigtet den Opgave, det havde i Henseende til ligelig at varetage de forskellige Interesser, som Ministeriet var sat til at varetage. Gang paa Gang har alle Vejspørgsmaal lidt ynkelige Nederlag i Forhold til Banerne. Jeg skal fremhæve nogle enkelte Momenter. Der har i de senere Aar været en meget prisværdig Trang hos Statsbanerne til at bringe de forskellige Veje, der skar Jernbanerne, ud af Niveau. Det er baade økonomisk og sikkerhedsmæssigt en meget gavnlig Foranstaltning, men hvorledes har de gjort det? De har gjort det paa en fuldkommen skandaløs Maade fra et Vejstandpunkt. Uden det fjerneste Hensyn til, om der fremkom Kruseduller eller Proptrækkere